

peal. Kui ma seda lord laiali puhun, siis pleegib päike walgeid luid. Siis wõwad teekäijad näha, et siin ka enne inimised olnud; ega seda muidu ütski usuks!"

"Sina oled siis jo aina kurja teinud!" ütles ema. "Kasi kotti!" Ja enne kui Eõnetuul arvata wõis, oli ema tema kehast kinni wõtnud ja teda kotti toppind. Seal ta nüüd aeles, aga ema istus koti peale, siis pidi ta juba walka seisma.

"On tuliterased poisid!" ütles kuningapoeg.

"On küll!" ütles tuulede-ema, "aga sõna peawad naad kuulma. — Seal on neljas!" See oli Idatuul; tema kandis Hiinlase riideid. "Soo, tuled sina sealt nurgast?" ütles ema. "Mina arwasin, sa oleksid Paradiisi aidas lainud."

"Senna lendan mina wast homme", ütles Idatuul. Homme on sada aastat, täis, kui wiimaks seal käisin. Nüüd tulen Hiinast, kus portselantorni ümber kargasin, et kõi kellad kõlastiwad. All wulitsa peal saiwad ülemad ja alamad riigiametnikud wemmeldada, et pilliroo-kepi killud lendasiwad. Suuga tänasiwad mehed oma isaliku hooletandjat hea õpetuse eest, aga küll nende südames teised mõtted pöörlesiwad. Mina aga kõlitasin ikka kella jära sekka ja laulsin: tšing! tšeng! tšuu!"

"Sa oled wallatu pois!" ütles wana "Wäga

hea, et homme Paradiisi aida lendad; sealt tuleb sa ikka haritud elowiisiga tagasi. Ioo aga heaste tarkuse-hallitast ja too minule ka lähkretäis wett kaasa".

"Eks maa too!" ütles Idatuul. "Aga miks sa Eõne-wenna kotti toppisid? Lase ta wälja! Tema peab minule tulilinnust*) jutustama; sellest tahab kuninganeid Paradiisi aidas ikka kuulda, kui saea aasta pärast lord jälle senna lähen. Tee kott lahti! Sa oled mo kallis eideke ja mina annan sulle kaks taskutäit theet; see on weel nii roheline ja wärste kuidas seda ise Hiina põllul noppisin."

"Olgu peale", ütles ema. "Sa oled ikka mo hea pojake ja nüüd oled ka weel wärsket theet toonud. Sinu palwe peale teen kotti lahti". Eõnetuul ronis kottist wälja, aga tema kõrwad seisiwad natuke longus. Ta häbenes ennast wõera kuningapoja ees, kes tema karistust pealtwaatand oli.

"Tulilind saatis selle palmilehe", ütles Eõnetuul. "Wana ainus tulilind on oma saea-aastase elukäigu notaga selle lehe peale kirjutanud. Para-

*) Iõnits, siin tulilind nimetatud, on Wana-Egyptlaste tähendus-juttude järel üks lind, kes ennast ise tuhaks põletab, kui wanaks jäänud on. Tuhast tõuseb tema noores kujus jälle üles. Mida see tähendus-jutt wiimases põhjuses tähendab, sellest saawad lugejad küll ilma rikkema seletamiseta aru.